

Bosbouw in ontwikkelingslanden; inleiding van de voorzitter van de Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging, ir. A. J. van der Poel

Bijna dagelijks stellen de persmedia in geschreven, gesproken of in visuele vorm ons op de hoogte van de veelsoortige problemen die zich in ontwikkelingslanden voordoen. In de meeste gevallen richt deze berichtgeving zich op specifieke problemen die in het betrokken land op de voorgrond treden. Meestal beperken de berichten zich tot informatie over aspecten op sociaal, cultureel of economisch terrein, of gezondheidszorg, ziekten en plagen bij de bevolking, of over hongersnood of nog meer gedetailleerd over ontbossingen, het voortschrijden van de woestijn, bodemdegradatie of erosie.

Het lijkt er daardoor op dat we goed weten wat er allemaal aan de hand is en dat we op vele punten een diagnose van het euvel kunnen aanbieden. Voor het vinden van een therapie is echter een verdergaande verdieping van de problematiek noodzakelijk. Want immers alle groepen van verschijnselen verstrengelen zich, waardoor iedere beschouwing van de pro-

blematiek in de ontwikkelingslanden slechts vrucht kan hebben in de erkenning van de veelzijdige samengestelde betrekkingen en wederzijdse afhankelijkheden.

In dit licht moet het thema van de eerste dag van de voorjaarsbijeenkomst van de Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging, gericht op de betekenis en de rol van de bosbouw bij de plattelandsontwikkeling in de ontwikkelingslanden worden gezien. De bosbouwers willen slechts het inzicht in de veelomvattende problematiek verbreden en de wil tonen een bijdrage te leveren tot een oplossing daarvan, zonder ook maar een moment de pretentie te willen hebben dit alleen te kunnen.

Moge het daarom niet bij deze ene dag blijven en moge de vaste wil de problemen op te lossen blijven doorklinken in onbaatzuchtigheid, het belang van anderen dienende met ontzag en oog voor recht en eigen aard van de hulpbehoevende landen.